

Citeratábor a Magura oldalában

Ötödik alkalommal került sor az idén az ifjú citerazenészeknek szóló tábora. Szilágyperecsen, Somosd, Tiszaföldvár és Szentes után a Báthory Alapítvány ifjúsági csoportja, a Játékkuckó, ez úttal itthon, a Magura hegy oldalában, festői környezetben rendezte meg a citeratábort július 11-16 között.

E táboroknak a célja kezdetektől fogva az volt, hogy az évközben heti rendszerességgel gyakorolt, tanult énekeket, mozdulatokat, technikákat most intenzív tanfolyam által elmélyítsék, még jobban begyakorolják és persze újakat is tanuljanak. A tábor természetesen nem zártkörű, minden érdeklődő számára nyitott, így idén is voltak olyan gyerekek is, akik itt és most ismerkedtek meg úgy a hangszerrel, mint a citerázással, citeradallamokkal. Tanuló-citerát a Játékkuckó tudott biztosítani saját leltári készletéből. Ily módon sikerül egyre több gyerekkel – sőt felnőttel is – megismertetni ezt az egyszerű, de hajdan sokszor egész zenekart helyettesítő, szép régi, népi hangszert. Az idén is részt vett a táborban az Alapítvány Szederinda citeracsoportja teljes létszámmal, az utánpótlás Kis Szederinda és a perecseni Hagyma citeracsoport majdnem minden tagja, de voltak határon túli, sarmasági, zilahi résztvevők is. A nagy Szederindának a tábor fontos felkészítőt jelentett az augusztusban sorra kerülő Vendégségben Budapesten - Külhoni Magyar Fiatalok Találkozásán való részvételre.

A napi programok alapját természetesen a citerázás jelentette. A gyakorlás három csoportban zajlott, kezdő, közép-haladó és haladó csoportok ismereteinek, tudásának és felkészültségének megfelelő szinten, melyeket Gáspár Attila zenetanár, szakoktató irányított. Egy-egy csoport próbája alatt természetesen a többiek sem unatkoztak, ők különböző kézműves foglalkozásokon vehettek részt, szakoktatók irányításával. Volt textilfestés, bábkészítés, quillingezés, homokkép és homokkeret-készítés, gyöngyfüzés, agyagozás, körtemuzsika-készítés, gipszöntés. Legújabbnak és – talán eddigi ismeretlensége folytán is – legérdekesebbnek a bútorfestés mutatkozott, amelynek során Kovács Pali Ferenc, mákói bútorfestő a kalotaszegi bútorfestés szín és formavilágával, jellegzetes motívumaival ismertette meg a gyerekeket. Miközben a nap folyamán a Kadarka finom friss vizével és szódavizével hűsítettük magunkat, esténként nagy tábortűz köré ülve lehetett találs kérdéseket, vicceket mesélni, játszani, de ekkor tanultak a gyerekek népdalokat is vagy éppen táncot roptak a Szederindások által Kallós Zoli bácsitól nemrég kapott moldvai és mezőségi zenére. És hogy a szilágysági népdalt is meghallgathassák a legtisztább forrásból, egyik délután ellátogattunk, az Életfa díjas nótafa, Szilágyi Feri bácsihoz. Feri bácsi énekelt és régi szokásokról mesélt a gyerekeknek a majd végigsétáltunk a sámsoni pincesoron – amely ugyancsak jellegzetes és különleges látványt nyújt az ide látogatóknak, nem is beszélve a finom bográcsosról, amivel a polgármesteri hivatal örvendeztette meg az út végén a táborozókat. Mindezt a nagy csapat közös citerázással köszönte meg.

Az utolsó teljes tábori napon hosszabb kirándulást tett a táborozó csoport, melynek során meglátogattuk a kolozsvári Házsongárdi temetőt, itt többek között Apáczai Csere János, Kriza János, Brassai Sámuel, Kós Károly sírját is. Ez után Brassai és Kriza nyomán tovább

haladva Torockó és Torockószentgyörgy fele indultunk, ahol a Brassai szülőház és az unitárius templom megtekintése után a torockói múzeumban ismerkedtünk a vidék történelmével, nevezetességeivel, népművészetével. Miután még egyszer megcsodáltuk a Székelykő fenséges tömbjét, elcsigázva, de mégis vidáman dalolva indult a csapat haza az utolsó tábortűz megrakni és a heti élményeket még egyszer felidézni.

Mindezekért a szép élményekért, a félszáz fős csapat nevében is, köszönetet kell mondjunk elsősorban a Kadarka Kft vezetőségének, akik helytel, finom hús vízzel, bográcsossal,

pogácsával fogadtak és leptek meg, a Communitas Alapítványnak, a perecseni és Sámsoni polgármesteri hivataloknak, a Panda Kft-nek, valamint a szülőknek, akik helybéli segítséggel, vagy naponta különbnél-különb finomságokkal lepték meg a táborozókat.

Széman Rózsa